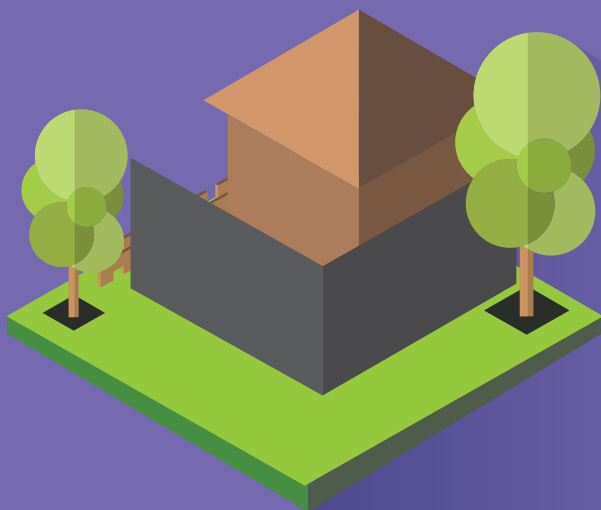

PERFECT KINOKO

ไอดีโยโรงเห็ดอัจฉริยะ
จากความนิ่มนวลของเยาวชน

เครื่องรดน้ำเห็ดอัตโนมัติ ควบคุมโดยอุณหภูมิและความชื้น

เครื่องควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเห็ด ทำหน้าที่เป็นเซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิ ควบคุมระบบน้ำและสั่งการให้รดน้ำอัตโนมัติโดยที่เกษตรกรไม่ต้องรดน้ำเอง ช่วยประหยัดเวลาในการดูแล และสามารถเพิ่มผลผลิตให้เกษตรกรได้ดีกว่าเครื่องรดน้ำแบบตั้งเวลา เนื่องจากโรงเห็ดมีความชื้นที่เหมาะสม เห็ดเจริญเติบโตได้ดี ช่วยเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร

ผู้พัฒนา : นายเดชพล เลิศสุรัตน์ (กล้า) , นางสาวกริษฐา เขียงฮะกุล (ปอล) ,
นางสาวอารยา สมจิตต์ (ป๊อบ) , นางสาววนิษา แก้วอินทร์ (เอิร์น)
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชลกันยานุกูล จ.ชลบุรี

วิถีของเกษตรกรไทยส่วนใหญ่พึ่งพิงอาศัย

ธรรมชาติและแรงคนมาเนิ่นนาน โดยเฉพาะพืชบางชนิดที่มีความอ่อนไหวต่อสภาพอากาศ เช่นเห็ด เกษตรกรก็ยังต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจดูแลมากขึ้นเป็นเท่าตัว

คงจะดีกว่าถ้าเราจะสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนการทำเกษตรสำหรับพืชที่อ่อนไหวเช่นเห็ดได้ เพื่อช่วยทุ่นแรงและเวลาของเกษตรกรรวมถึงคนที่อยากทำเกษตรแต่ไม่มีเวลาเพียงพอ ซึ่งวันนี้ความคิดดังกล่าวก็ได้กลายเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว เมื่อ 4 หนุ่มสาวจากโรงเรียนชลกันยานุกูล ‘กล้า-ปอล-เอิร์น-ป๊อป’ ได้คิดค้นเครื่องรดน้ำเห็ดอัตโนมัติควบคุมโดยอุณหภูมิและความชื้นขึ้นมา และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยทุ่นแรงและเวลาของเกษตรกรได้เป็นอย่างดี

ลองตามไปดู แล้วเราจะพบว่า บางครั้งก้อนเห็ดก็ออกดอกมาเป็นความภูมิใจได้

“เกษตรกรส่วนใหญ่เขาไม่มีเวลา
ดูแล แต่อยากปลูก ผมก็เลยไป
เสนอตัวว่า ถ้าผมเขียนโปรแกรม
ที่ควบคุมการรดน้ำให้ด จะสนใจ
อยากลองใช้ไหม”

ร่วมทีมสร้างงาน

การเพาะเห็ดเป็นหนึ่งในอาชีพเสริมยอดนิยมของคนชลบุรี แต่ด้วยความที่เห็ดเป็นพืชที่อ่อนไหวต่อสภาพอุณหภูมิและอากาศ ทำให้ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ซึ่งคนที่ทำการเกษตรเป็นอาชีพเสริมส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเพียงพอ

“ส่วนใหญ่เขาไม่มีเวลาดูแล แต่อยากปลูก ผมก็เลยไปเสนอตัวว่า ถ้าผมเขียนโปรแกรมที่ควบคุมการรดน้ำเห็ด จะสนใจอยากลองใช้ไหม เขาบอกว่าถ้ามันประหยัดเวลา ไม่ต้องมาอยู่กับโรงเห็ดมากมาย มีเวลาให้เขาไปทำอาชีพหลักได้ ก็น่าสนใจ” กล้าเล่าถึงที่มาของผลงาน

หลังได้ความต้องการจากผู้ใช้ กล้าและทีมก็เริ่มรื้อและพัฒนาเครื่องรดน้ำเห็ดและโรงเห็ดต้นแบบขึ้นและส่งประกวดการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ต่อด้วยโครงการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 (National Software Contest : NSC) ซึ่งได้รางวัลชมเชย ประเภทโปรแกรมเพื่อการประยุกต์ใช้งาน ระดับนักเรียน

จากเครื่องรดน้ำเห็ด และโรงเห็ดต้นแบบ ด้วยความที่ไม่อยากเห็นผลงานของตัวเองหยุดอยู่แค่นั้น แต่อยากต่อยอดไปสู่การนำไปใช้งานได้จริง กล้าจึงตัดสินใจต่อยอดผลงานด้วยการเข้าร่วมโครงการต่อกกล้าให้เติบโต ปี 3 แต่เนื่องจากเพื่อนร่วมทีมเดิมติดภารกิจด้านการเรียน ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องชักชวนรุ่นน้องอย่างปอล ซึ่งมีความสนใจและอยากทำโครงการด้านไอทีเป็นทุนอยู่แล้ว มาเสริมทัพ และปอลก็ได้ชวนเพื่อนที่มีความสนใจเหมือนกัน คือ ป๊อปกับเอิร์นมาร่วมทีมด้วย เนื่องจากการต่อยอดผลงานในโครงการต่อกกล้า ที่ตั้งเป้าหมายไว้ นั่นคือการสร้างเครื่องรดน้ำอัตโนมัติ และโรงเห็ดจริงๆ หลังจากทีเวอร์ชัน NSC เป็นเพียงโรงต้นแบบเล็กๆ กำลังคนจึงต้องพร้อมสำหรับงานใหญ่เช่นนี้

“อุปกรณ์ที่นำมาทำเครื่องฯ
นี่ก็ออกแบบให้เกษตรกรใช้
งานง่ายที่สุด ประมาณว่า
เสียบปลั๊กแล้วใช้ได้เลย”

โรงจริง สร้างจริง ปัญหาจริง

“พอเข้ามาโครงการต่อกล้าฯ เราตั้งใจว่าผลงานของเราต้องมีข้อมูลสถิติที่น่าเชื่อถือครับ เราเลยต้องทำโรงเห็ดขึ้นมาจริงๆ ซึ่งถือเป็นการก้าวกระโดดมาก พัฒนาทั้งระบบน้ำ ระบบไฟ ซึ่งควบคุมโดย แอปพลิเคชัน เพื่อให้โรงเห็ดมีอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ด” กล่าวยาวยาวถึงสิ่งที่ต้องพัฒนา

ซึ่งการได้ไปเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการที่โครงการจัดขึ้น ก็ได้ช่วยให้ทีมเกิดแนวทางในการพัฒนาผลงานที่ชัดเจน และสามารถวางแผนงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนขึ้น

“สิ่งที่ได้จากค่ายหลักๆ คือเรื่องการตลาดค่ะ การออกแบบสินค้าให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย (User Experience: UX) และการนำเสนออย่างไรให้คนซื้อ เรื่อง UX นี่ตอนแรกพวกหนูมีแอปพลิเคชันที่สามารถดูการเติบโตของเห็ดได้ ผ่านกล้องซึ่งติดไว้ในโรง แต่กลุ่มเป้าหมายของเราคือเกษตรกร ซึ่งเขารู้สึกว่ามันยุ่งยากเกินไป เราเลยตัดตรงนั้นออก อุปกรณ์ที่นำมาทำเครื่องก็ออกแบบให้เกษตรกรใช้งานง่ายที่สุด ประมาณว่าเสียบปลั๊กแล้วใช้ได้เลย” ปอปล่าว

“เมื่อได้ทุนมา เราจะวางแผนกำหนดเป็นค่าอุปกรณ์ให้ลงตัวค่ะ เหลือเท่าไรเป็นค่าก้อนเชื้อเห็ด เมื่อแบ่งงบประมาณเสร็จ เราก็สั่งก้อนเชื้อเห็ดเกือบ 2 พันก้อน แล้วเริ่มทำโรงให้เสร็จก่อนที่ก้อนเชื้อเห็ดจะมา พอดีคุณพ่อเป็นผู้รับเหมาอยู่แล้ว และบ้านก็กำลังสร้างอยู่ มีไม้เหลือมาสร้างโรงพอดีโดยไม่เสียเงิน” ปอปล่าว

การสร้างโรงเพาะเห็ดนั้น ป๊อปรับผิดชอบในการวางโครงสร้าง และได้คุณพ่อของป๊อมาลงแรงทำให้เป็นจริง โดยใช้พื้นที่ว่างในบ้านของป๊อ ใช้เวลาสร้างอยู่ 2 สัปดาห์โรงเห็ด 2 หลังก็เสร็จ หลังจากนั้นทีมก็จัดการทำระบบ ทั้งกล่องควบคุม ระบบน้ำและไฟ โดยตั้งใจให้โรงหนึ่งเป็นโรงธรรมชาติ ที่ใช้การตั้งเวลารดน้ำเห็ดด้วยตัวเกษตรกรเอง กับอีกโรงใช้ระบบกล่องควบคุม รดน้ำโดยอัตโนมัติ เพื่อเทียบเคียงประสิทธิภาพของเครื่อง โดยกล้ารับหน้าที่เขียนโปรแกรมควบคุม วางระบบภายในตู้คอนโทรลให้เชื่อมต่อกับระบบไฟและน้ำภายในโรงเห็ด รวมไปถึงดูแลเรื่องเครื่องสูบน้ำที่จะใช้สูบน้ำจากบ่อขึ้นมารดก่อนเห็ดด้วยสปริงเกอร์ ซึ่งระบบทั้งหมดถูกจัดการจนพร้อมสรรพ ก่อนที่ก้อนเชื้อเห็ดจะมาถึงพอดี และจัดเรียงไว้อย่างเรียบร้อยในโรงเห็ดทั้ง 2 โรง

ทว่า ไม่นานหลังจากนั้น ปัญหาก็เริ่มตามมา...

“มีเรื่องให้แก้อยู่ตลอดค่ะ (หัวเราะ) ทั้งระบบน้ำ ที่แต่เดิมเราทำระบบฉีดข้างล่างด้วย แต่เพราะที่เก็บน้ำมันสูงกว่าท่อน้ำ ทำให้น้ำไหลออกตลอด หัวสปริงเกอร์ก็ต้องเปลี่ยนเป็นประจำเพราะตัน ทำไปได้สักพักเชื้อราก็มารออีก” ป๊อเล่าถึงปัญหา

แต่ลงทุนทำจริงกันมาขนาดนี้ ทั้งสี่จึงไม่ยอมแพ้ง่ายๆ อาศัยหาทางแก้ไขในประเด็นต่างๆ ผ่านทั้งทางอินเทอร์เน็ต และสอบถามจากเกษตรกรผู้รู้

“ก็ถามเขาจากเกษตรกรจริงๆ หรือคนที่เราซื้อก้อนเชื้อเห็ดค่ะ เขายินดีให้คำปรึกษาตลอด เกษตรกรที่อยู่ใกล้ๆ เราก็ไปขอความช่วยเหลือ เขาก็มาดูแลโรงให้” เอิร์นเล่า

เพื่อให้งานสำเร็จดังหวัง ดูเหมือนว่าการเขียนโปรแกรมนั้นไม่ยาก แต่ความยากของงานนี้คือการที่นักเขียนโปรแกรมต้องเข้าใจเรื่องสภาพแวดล้อมในการปลูกเห็ดในโรงเรือน ทั้งอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสม การให้ความสำคัญกับความสะอาดเพื่อไม่ให้ก้อนเห็ดติดเชื้อรา รวมทั้งการเก็บข้อมูลผลผลิตจากการทดลองเปรียบเทียบเพื่อใช้ยืนยันคุณภาพผลงาน

“เมื่อได้ทำจริงๆ เราได้เรียนรู้ว่างานหลายๆ
อย่างมันไม่ได้ง่าย ทางแก้คือเราต้องทำตัวให้
เข้ากับงาน ถ้างานเยอะก็ต้องทุ่มเทมากขึ้น
รับผิดชอบมากขึ้น

“ต้องเจียดเวลาหลังเลิกเรียนมาทำกัน”

บริหารทีม บริหารเวลา

หลังจากโรงเห็ดเริ่มอยู่ตัว ปัญหาต่างๆ เริ่มทุเลาเบาบางลง ทีมก็ได้มาช่วยกันดูแลก้อนเห็ด รวมถึงดูแลโรงด้วยวิธีแบ่งเวรกัน เนื่องจากโรงเห็ดตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านของปอล ปอลจึงรับหน้าที่ดูแลเห็ด รวมถึงระบบน้ำและไฟ ในช่วงเช้าของทุกวัน ขณะที่ช่วงเย็น 3 คนที่เหลือจะแบ่งเวรกันมาดูแลวันละ 2 คน และมีเวรใหญ่ที่ทุกคนต้องมาเจอกันอาทิตย์ละ 1 วัน จนกระทั่งเห็ดเริ่มอยู่ตัว จึงลดเวรเหลือวันละ 1 คน

ซึ่งเวรดังกล่าวนี้นี้ ทีมต้องบริหารจัดการเวลาให้เหมาะสมกับชีวิตของตนเอง

“เมื่อได้ทำจริงๆ เราได้เรียนรู้เลยว่า งานหลายๆ อย่างมันไม่ได้ง่าย ทางแก้อาจจะต้องทำตัวให้เข้ากับงาน ถ้างานเยอะก็ต้องทุ่มเทมากขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น ต้องเจียดเวลาหลังเลิกเรียนมาทำกัน” เอิ้นกล่าว

“พวกเรา มีทั้งเรียน เรียนพิเศษ แล้วอย่างหนูก็ต้องไปช่วยแม่ขายของตอนเย็นด้วย ต้องทำอะไรหลายอย่างจนรู้สึกว่าชีวิตมันไม่ว่าง เข้ามาโรงเรียนเย็นไปโรงเห็ด กลับบ้านไปช่วยแม่ มันหนักกว่าที่เราเคยเป็น อย่างตอนที่แม่ยังไม่ขายของและยังไม่ได้ทำโรงเห็ด หนูไปโรงเรียน กลับบ้านมาก็เล่นเกมอ่านการ์ตูน แต่ทุกวันนี้ไม่มีเวลาแล้วค่ะ ทั้งเรื่องเกมหรือการ์ตูน” ป้อปเล่า

“บางทีก็ท้อค่ะ โดยเฉพาะช่วงสอบ ช่วงกีฬาสิ เราก็ต้องแบ่งเวลามาดูโรง เคยมานั่งคุยกัน 4 คนกับอาจารย์ว่าเหนื่อยแล้ว ไม่อยากทำต่อ แต่อาจารย์ก็บอกว่าเรามาค่อนข้าง ทำต่อเถอะ” ปอลกล่าวด้วยรอยยิ้ม

“ไม่คิดว่าทำเรื่องเห็ดแล้วจะได้อะไรขนาดนี้ ได้รู้ว่าเห็ด
 ต้องเพาะอย่างไร เห็นคนปลูกเยอะแยะนึกว่าง่าย...
 แต่ปลูกหารจริงมันเยอะมาก แต่เราก็ได้เก็บปัญหากับเพื่อน ...
 ไปปรึกษาแผนการขายกับพ่อแม่ ก็นวลว่า
 จะขายที่ไหน อย่างไร ซึ่งทำให้เราได้พบว่า งานทุกงาน
 ไม่ใช่เรื่องง่าย...ต้องเหนื่อยมากกว่างานจะสำเร็จ”

ความสำเร็จและการเติบโต

ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจริง ทำให้ในที่สุดโรงเห็ดก็เริ่มอยู่ตัว เห็ดออกดอก ออกผล โดยเฉพาะการทดสอบรูปแบบการรดน้ำของโรงเห็ดทั้งสองโรง ก็ได้ผล ว่าโรงที่ใช้กล่องควบคุมการรดน้ำอัตโนมัติ เห็ดมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่าโรงที่ไม่ได้ใช้ ถือเป็นนวัตกรรมที่ทั้งสี่ภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง การใช้งานก็ง่ายเพียง เกษตรกรตั้งค่าอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ด เมื่อ ค่าอุณหภูมิหรือค่าความชื้นในโรงเรือนเปลี่ยนแปลงจากค่าที่เหมาะสมที่ตั้งไว้ ระบบจะทำงานโดยควบคุมการจ่ายน้ำรดเห็ดเองเพื่อปรับความชื้น และอุณหภูมิให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดแต่ละชนิด โดยที่ เกษตรกรไม่ต้องคอยดูแลเห็ดตลอดเวลา

“ทดสอบแล้วว่าโรงที่ใช้เครื่องรดน้ำอัตโนมัติดีกว่า ตอนหลังก็เลยเปลี่ยน มาใช้แบบนี้ทั้ง 2 โรงค่ะ แล้วตอนนี้ระบบเครื่องก็ขายไปได้ 3 เครื่องแล้ว จาก ที่ไปแสดงผลงาน ซึ่งผู้ซื้อก็ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่เราวางไว้ คือไม่ใช่เกษตรกร โดยตรง แต่เป็นคนที่สนใจแต่ไม่มีเวลาทำ” ปอลเล่าด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม

รวมไปถึงดอกเห็ดเอง ที่แบ่งบานให้ได้เก็บเกี่ยว ทีมก็ช่วยกันเก็บและนำไป ขายทั่วไป และฝากขายที่ร้านของคุณแม่ป๊อปด้วย โดยเอิร์นรับหน้าที่ดูแลเรื่อง บัญชีรับจ่ายทั้งหมดของทีม

แต่ที่น่าภูมิใจกว่าดอกเห็ดที่เติบโตแบ่งบาน ก็คือการเติบโตของทั้ง 4 คน ที่ได้เรียนรู้อะไรมากมายจากการพัฒนาผลงานในโครงการต่อกล้าให้เติบโตนี้

“เราไม่คิดว่าเราทำเรื่องเห็ดแล้วจะได้อะไรขนาดนี้ค่ะ ได้รู้ว่าเห็ดต้องเพาะ อย่างไร เห็นคนปลูกเห็ดอะแอะนี่กว่าง่าย เอาเห็ดมารดน้ำ ออกดอกก็เก็บ แต่ ปัญหาจริงมันเยอะมาก แต่เราก็ได้แก้ปัญหาไปกับเพื่อน ได้แชร์ความคิดกันในทีม ทำให้เราได้รู้ความคิดคนอื่น ไปปรึกษาแผนการขายกับพ่อแม่ กังวลว่าจะขาย ที่ไหน อย่างไร ซึ่งทำให้เราได้พบว่า งานทุกอย่างไม่ใช่เรื่องง่าย อย่างเราเห็นพ่อแม่ทำงาน แม่ขายของ เราเคยคิดว่าแค่ขายของเราก็ทำได้ แต่จริงๆ มันมีอะไร มากกว่านั้น ต้องเหนื่อยยากกว่างานจะสำเร็จ จนผ่านมาได้ มันก็หนักพอสมควร ค่ะ” ป๊อปกล่าวด้วยรอยยิ้ม

“ตอนแรกที่ต้องทำโรงเห็ด คิดว่าจะทำได้เหวอ งานมันใหญ่มากเลยนะ แต่จะพูดว่าทำไม่ได้หรือมัน ไม่ได้ เราต้องทำให้ถึงที่สุด จนวันนี้หันกลับมา มองอีกที เห็นความสำเร็จที่เป็นรูปร่าง...” กล้าเว้นว่างท้ายประโยค ก่อนที่ ปอลจะเสริมต่อว่า

“มันหายเหนื่อย เหมือนวิ่งขึ้นเขามา พอเรามายอดเขาก็ดีใจ เหนื่อย แต่ดีใจ มองย้อนกลับไปเราได้ทำอะไรใหม่ๆ มาเยอะมาก”

“ตอนแรกที่เราทำทุกอย่างมันใหม่มากค่ะ แต่พอได้ลองทำมันก็ทำได้ ต่อให้ยากแค่ไหน ทำเยอะๆ มันก็เหนื่อยเป็นธรรมดา แต่พอมารู้ตัวนี้ได้ก็ดีใจ ที่อดทนทำงานประสบความสำเร็จถึงระดับนี้ รู้สึกภูมิใจในตัวเองค่ะ” เอิร์นปิดท้ายประโยคด้วยรอยยิ้มแจ่มใส

ยิ่งไอเดียเครื่องรดน้ำเห็ดของพวกเขาได้ขยายผลส่งต่อองค์ความรู้ไปสู่ โรงเรียนบ้านหินหวง จ.ชลบุรี ผ่านการเชื่อมโยงของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่มีความต้องการเพาะเห็ดเพื่อเป็นอาหารกลางวัน และจำหน่ายเป็น รายได้ของโรงเรียนมาบริหารจัดการโรงเห็ดต่อเนื่อง พวกเขาจึงรู้สึกภาคภูมิใจ ยิ่งขึ้นไปใหญ่

“จากที่ได้ไปร่วมทำกิจกรรมกับโครงการ SCB ชวนกันทำดี ก็รู้สึกดีใจ และเป็นเกียรติมากค่ะ ค่ะ ถือเป็นโอกาสและเป็นประสบการณ์ที่ต้องไป ถ่ายทอดความรู้ให้คนอื่น ซึ่งเราไม่เคยทำมาก่อน ช่วยเปิดโอกาสให้เราได้นำ เสนอในสิ่งที่เราทำให้กับผู้ที่ต้องการเพาะเห็ด และยิ่งได้เห็นโรงเรียนนำไป ใช้จริง ก็ทำให้เรารู้สึกดีมาก ๆ มีกำลังใจที่จะทำพัฒนาผลงานต่อไปให้ดียิ่งๆ ขึ้นค่ะ” ป๊อปล่าวอย่างมีความสุข

ถึงวันนี้ ที่ PERFECT KINOKO เครื่องรดน้ำเห็ดอัตโนมัติควบคุมโดย อุ่นภูมิและความชื้นสำเร็จเสร็จสิ้น และสามารถตอบโจทย์การใช้งานและ แก้ปัญหาให้กลุ่มผู้ใช้งานได้จริง คงไม่ต้องถามว่าทั้ง 4 คนภาคภูมิใจแค่ไหน และความภูมิใจที่เกิดขึ้นนี้ ก็จะเป็นพลังให้ทั้งสี่ก้าวไปบนเส้นทางในอนาคต ที่แตกต่างกันไปได้เป็นอย่างดี ทั้งปอลและเอิร์นที่อยากเรียนต่อวิศวกรรม ป๊อป ที่อยากเป็นทันตแพทย์ และกล้าที่มุ่งหมายไปทางวิทยาการคอมพิวเตอร์

แม้เส้นทางชีวิตที่แตกต่าง จะทำให้รายละเอียดในชีวิตย่อมแตกต่างกันไป แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกคนมีเหมือนกัน และจะนำพาชีวิตและการพัฒนาผลงานไปสู่ความสำเร็จนั้นคือความมุ่งมั่นตั้งใจ และการมีทักษะในการทำงานที่ติดตัวไป ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ทั้งสี่ต้องการจะบอกต่อไปยังรุ่นน้องทุกๆ คน

“อยากให้เกิดว่าไม่มีอะไรที่เราไม่ได้ค่ะ ถ้ามีความพยายามทุกคนย่อมทำได้ อดทน ทำอะไรก็ต้องทำให้ถึงที่สุด พอสำเร็จเราจะภูมิใจสิ่งที่เราทำ” กล่าวจบประโยคด้วยรอยยิ้มกว้างขวาง

วิชาญ สมจิตต์

พ่อน้องนิโอ

“กลุ่มของเขามีความตั้งใจ กระตือรือร้นที่จะทำ เรา

ก็ช่วยสนับสนุนและเตือนเขาไปพร้อมกัน ทั้งเรื่องตั้งใจเรียนและตั้งใจทำงาน ก็ได้เห็นว่าเวลาทำงานเขามีความรับผิดชอบขึ้นมาก แบ่งเวลาของเขาเอง เรียนพิเศษ ทำงาน เรียน ช่วยขายของที่บ้าน เห็นได้ชัดว่าโตขึ้น”

วรรณภา ปัญญาใส

อาจารย์ที่ปรึกษา

“ตอนแรกเรามองพวกเขาเป็นเด็ก ไม่ได้คาดหวังกับเขาขนาดนี้ แต่พอเขาทำจริง ในระดับเด็ก ม.ปลาย แล้วถือว่าเขามีความรับผิดชอบ แล้วเขาสามารถทำได้ดีในเวลาที่กำหนด

“ตลอดมาตั้งแต่เริ่มแรกเราจะคุยกันเปิดอก วางแผนงานอย่างนี้ทำได้ไหม งานหนักนะ บอกให้เตรียมใจ ช่วงแรกเราก็อยู่กับพวกเขาทุกวัน มีปัญหาอะไรก็ช่วยแนะนำ เด็กแต่ละคนมีรายละเอียดส่วนตัวที่แตกต่างกัน เราต้องทำความเข้าใจเขาเยอะ และต้องทำให้เขาประสานกันได้ ทำงานร่วมกันได้ จนงานเริ่มอยู่ตัวจึงปล่อย เห็นนั้นต้องดูแลทุกวัน เขาก็สามารถจัดการอย่างได้โดยที่เราไม่ต้องลงไปกำกับ”

